

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/9/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816205403
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3816205403.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú P. M., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, dieťa rodičov: matky W. V., nar. XX.X.XXXX, bytom F. M., Komenského XX a otca A. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. M. XX, t.č. ÚVTOS Ilava, zastúpeného Mgr. Petrou Hrubovou, advokátkou, so sídlom Ilava, Mierové námestie 93, o návrhu otca na zvýšenie výživného a o úpravu styku s maloletým dieťaťom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 14P/23/2016-31 zo dňa 27. septembra 2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého inštancie **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k maloletej P. zo sumy 30,- eur mesačne na sumu 39,90 eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že zvýšené výživné je otec povinný poukazovať matke mesačne vopred, najneskôr do posledného dňa predchádzajúceho kalendárneho mesiaca /výrok I./, návrh otca na úpravu styku s maloletou zamietol / výrok II./, týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 12P/67/2014-67 zo dňa 19.1.2015 /výrok III./ a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania / výrok IV./. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že podaným návrhom sa otec maloletej P. domáhal, aby mu bolo zvýšené výživné, ktoré je povinný platiť na maloletú zo sumy 30,- eur mesačne na sumu 39,90 eur mesačne, keď vo výkone trestu je zaradený do práce a vie na svoju dcéru platiť výživné v sume 39,90 eur mesačne. V priebehu konania otec podal návrh na úpravu jeho styku s maloletou P., jedenkrát každý mesiac tak, že maloletá by chodila za ním na návštevu v sprievode jeho sestry. Návrh odôvodnil tým, že vo výkone trestu má povolené návštevy jedenkrát za mesiac. Navštevovať ho chodí jeho sestra, rodičia a neter. S matkou maloletej otec nie je v kontakte. Nenavštevuje ho, vyhovára sa napríklad na to, že sa nechce stretnúť s členmi otcovej rodiny. Súd uznesením vyhláseným na pojednávaní pripustil zmenu návrhu. Vo veci vykonal súd dokazovanie, z ktorého vyplynulo, že maloletá P. pochádza zo vzťahu rodičov, ktorí neuzatvorili manželstvo. Rodičia maloletej žili v spoločnej domácnosti len krátko po jej narodení a neskôr sa rozišli. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 12P/67/2014-67 zo dňa 19.1.2015 súd zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal platiť na maloletú výživné v sume 30,- eur mesačne. 11. Otec sa v čase určenia výživného nachádzal a aj v súčasnosti sa stále nachádza vo výkone trestu odňatia slobody. Okresným súdom Nitra mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 22 rokov. Je zaradený v ústave s maximálnym stupňom stráženia, predpokladaný koniec trestu má 13.8.2034, prípadný termín podmieneného prepustenia má 13.2.2029. Vo výkone trestu je pracovne zaradený. Žiaden nehnuteľný majetok, ani iný majetok väčšej hodnoty nevlastní. Maloletá P. navštevuje materskú školu v Dolných Vestenciach, jej zdravotný stav je dobrý. Podľa vyjadrenia matky, maloletá svojho otca nepozná, nikdy ho nevidela. Maloletá nepozná ani otcovu rodinu. Otcova sestra občas kontaktuje matku maloletej, aby sa k nim išla maloletá hrať, čo však maloletá odmieta. Matka maloletej býva spolu s maloletou a svojou druhou dcérou z predchádzajúceho

vzťahu B. v rodinnom dome, ktorý patrí jej rozvedeným rodičom. V dome býva aj starý otec maloletej. Matka má s deťmi jednu izbu, ktorá je prispôbena jej potrebám, ostatné izby užívajú spoločne. Matka maloletej v minulosti podnikala. V súčasnosti je na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok 203,20 eur mesačne a prídavok na každé z detí v sume 23,52 eur mesačne. Iný príjem nemá. Jej výdavky sú 100,- eur na inkaso, ktoré vynakladá každý druhý mesiac, strava a oblečenie 300,- eur mesačne, poplatok za škôlku + strava 40,- eur mesačne, výdavky na lieky maloletej B. 20,-eur mesačne. Náklady na palivové drevo do domácnosti sú 700,- eur ročne. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 24 ods. 4, § 25 ods. 2, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine a podľa čl. 5 Zákona o rodine a čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa. Uviedol, že rozhodnutie o výživnom možno zmeniť vtedy, ak sa zmenia pomery. Súdna prax považuje za zmenu pomerov na strane oprávneného dieťaťa výraznú zmenu vo výške jeho nákladov na základné životné potreby (bývanie, strava, ošatenie), ale aj zmenu vo výške nákladov, na uspokojovanie sociálnych potrieb dieťaťa - vzdelávanie, kultúrne a športové aktivity, závislé od veku dieťaťa, ale aj náklady na zdravotný stav dieťaťa. Zmena pomerov môže nastať aj na strane rodičov maloletého dieťaťa. Môže to byť vznik, alebo zánik ďalšej vyživovacej povinnosti, zmena v ich majetkových a príjmových pomeroch, prípadne zmena v ich nevyhnutných výdavkoch a podobne. Pri určení výživného, resp. jeho zvýšení, alebo znížení, teda zmene, prihliada súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že od posledného rozhodovania o výživnom sa zmenili pomery na strane otca aj na strane maloletej. Zmena pomerov otca maloletej nastala tým, že mu jeho príjem umožňuje platiť vyššie výživné. Zmena pomerov na strane maloletej spočíva v tom, že začala navštevovať materskú školu. Vzhľadom na skutočnosť, že otec sám navrhol zvýšiť výživné, keďže mu jeho súčasné pracovné možnosti vo výkone trestu umožňujú platiť aj vyššie výživné súd jeho návrhu vyhovel a zvýšil výživné na otcom navrhovanú sumu 39,90 eur mesačne. Súd vychádzal z názoru, že zvýšenie výživného je v zásade vždy v záujme maloletého. Súd zvýšil výživné v súlade s návrhom otca odo dňa právoplatnosti rozsudku. Pokiaľ ide o ďalší návrh otca, na úpravu styku otca s maloletou P., súd skúmal, či by takáto otcom navrhovaná úprava bola v záujme maloletej P., ktorý záujem je prvoradý pri rozhodovaní súdov vo veciach maloletých detí. Z dokazovania vyplynulo, že maloletá nedovŕšila ešte ani tri roky. Opakované návštevy prostredia väzenia s najprísnejším režimom nie sú podľa názoru súdu vhodné pre dieťa v takom útlom veku. Ďalšou okolnosťou, ktorá je podľa názoru súdu prekážkou pre úpravu styku maloletej s otcom je skutočnosť, že ho maloletá nepozná a doteraz ho nikdy nevidela. Rovnako nepozná ani otcovu rodinu. Podľa názoru súdu nie je za uvedených okolností vhodné, aby bola maloletá bez akejkoľvek prechádzajúcej prípravy prinútená súdnym rozhodnutím navštevovať otca v prostredí ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Maloletá sa preto bude musieť najprv primeraným spôsobom dozvedieť, kto je jej otec a kde sa v súčasnosti nachádza. Bude preto potrebné vyčakať, kým s pribúdajúcim vekom dosiahne takú rozumovú a vôľovú vyspelosť, že bude schopná uvedené skutočnosti pochopiť a primerane akceptovať. Súd nespochybnil to, že medzi maloletou a jej otcom bude potrebné postupne budovať vzťahové väzby a to najmä s výhľadom do budúcnosti, aby už v dobe keď bude otec prepustený z výkonu trestu a maloletá dosiahne dospelosť mali vytvorený vzťah. V súčasnosti by však podľa názoru súdu návštevy otca vo výkone trestu mohli ohroziť duševný a citový vývin maloletej. Súd dospel k záveru, že v súčasnosti nie je v záujme maloletej, aby sa so svojim otcom, ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody stretávala. Z uvedených dôvodov súd návrh otca na úpravu styku s maloletou zamietol. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie otec maloletej. Uviedol, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočnenie jemu patriacich procesných práv, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Okrem toho je rozhodnutie súdu prvej inštancie založené na nesprávnych skutkových zisteniach súdu a doteraz zistený skutkový stav neobstojí. Napadnutý rozsudok bol vyhlásený na pojednávaní, na ktorom sa otec maloletej P. nezúčastnil, pričom bolo súdom rozhodnuté, že pojednávanie sa vykoná v jeho neprítomnosti. Na takýto procesný postup súdu však nebol zákonný dôvod. Otec maloletej je vo výkone trestu odňatia slobody. Má však právo ako účastník konania byť predvolaný riadne na súdne pojednávanie, má právo na dostatočný čas na prípravu na pojednávanie a má aj právo predniesť a doplniť svoje návrhy, vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci. V zmysle Spravovacieho poriadku pre súdy osoby vo výkone trestu odňatia slobody sa predvolávajú prostredníctvom ústavu na výkon trestu so žiadosťou o ich predvedenie. Tento postup však súd prvej inštancie nedodrжал, keď otca na pojednávanie nepredvolal prostredníctvom ústavu a nepochybne tak znemožnil jeho účasť na pojednávaní a aj uplatnenie jeho procesných práv. Vykonanie pojednávania spolu s vykonaným dokazovaním a vyhlásenie rozsudku tak boli nezákonné. Čo sa týka požadovanej úpravy styku otca s maloletou P., tu postup súdu možno považovať za zásah do práv otca. Otec poukázal na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, kde bolo konštatované porušenie práv

otca, keď súdy neumožnili otcovi styk s dieťaťom bez nariadenia nezávislej psychologickkej expertízy, neuložili matke povinnosť vodiť dieťaťa za otcom do väznice a podobne, pričom bolo konštatované, že zákaz výkonu rodičovských práv počas výkonu trestu odňatia slobody je vážnym zásahom do práva ne rešpektovanie rodinného života, ktorý nie je odôvodnený záujmom maloletého dieťaťa. Otec maloletej ďalej v odvolaní poukázal na to, že matka maloletej klamala, že maloletá P. otca nepozná. Dňa 16.05.2015 bola maloletá P. na návšteve za otcom v ústave na výkon trestu odňatia slobody, kam ju dovedli jeho sestra a otec. Otec vyslovil presvedčenie, že je v záujme maloletého dieťa, aby sa toto stretávalo s otcom, aj keď je ten vo väzení, pretože dieťa potrebuje poznať aj druhého rodiča a vedieť, že tento ho má rád a má oň záujem. Stretávaniu nebráni ani vek maloletej P.. Táto reagovala na návštevu pozitívne, z návštevy mala úprimnú radosť a návštevy detí vo veku troch rokov nie sú ničím výnimočným. Okrem toho otec namietal, že v danej veci sociálna pracovníčka nevykonala ani pohovor s maloletou P. a tak súd rozhodoval bez vypočutia názoru maloletej. Záujem maloletého dieťaťa má byť pri rozhodovaní súdu prvoradý a pri skúmaní tohto záujmu sa majú zohľadniť najmä podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a inými blízkymi osobami. Rozhodnutie súdu o návrhu otca na úpravu styku vychádza výlučne z tvrdení matky maloletej. Záver súdu o tom, že pre maloletú vo veku troch rokov nie je vhodné navštevovať otca vo výkone trestu je svojvoľné a nie je založené na riadnom dokazovaní. V tomto smere je potrebné nariadiť znalecké dokazovanie a súd sa nemôže uspokojiť len vlastnými úvahami. Je pritom všeobecne známe, že maloleté deti svojich rodičov vo výkone trestu odňatia slobody navštevujú a ústavy, a to aj ten v llave, kde je otec umiestnený, majú pre takéto príležitosti vytvorené osobitné priestory, herňu s hračkami. Otec preto navrhol, aby súd upravil jeho styk s maloletou s tým, že matke maloletej uloží povinnosť maloletú P. na návštevu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody vodiť, prípadne že matka maloletú odovzdá jeho rodičom, respektíve sestre, ktorí maloletú na návštevu za otcom privedú. Ďalej navrhol, aby bola matke maloletej uložená podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodne povinnosť raz do mesiaca informovať otca písomne o zdravotnom stave maloletej, o jej výsledkoch v škôlke a škole, o jej záujmoch a všetkých podstatných náležitostiach, ktoré sa maloletej týkajú. Keďže matka maloletej neustále vytesňuje otca a jeho rodinu zo života maloletej navrhol ďalej, aby podľa § 25 ods. 5 Zákona o rodine bol upravený styk maloletej P. s jeho rodičmi. Nakoniec navrhol, aby bola matke maloletej uložená povinnosť umožniť realizovanie telefonických rozhovorov s otcom, keď tento má vo výkone trestu právo na telefonát štyrikrát týždenne po 20 minút.

3. K odvolaniu otca matka maloletej P. písomne uviedla, že odvolanie považuje za nedôvodné. Trvá na tom, že nie je v záujme maloletej P., aby sa stretávala s o svojím otcom, ku ktorému nemá žiadny vzťah a ktorého bola navštíviť iba raz preto, že na ňu ako matku otec vyvíjal nátlak. Podľa nej by maloletej návštevy u otca vo výkone trestu aktuálne neprospejú a tieto je potrebné odložiť do doby, kedy maloletá dosiahne vek, kedy bude schopná chápať dôvody prečo ju jej otec nemôže prísť pozrieť domov, čo je väzenie a kedy bude vedieť s otcom náležite komunikovať. Navrhla preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

4. K odvolaniu otca maloletej sa písomne vyjadril aj kolízny opatrovník maloletej P.. Uviedol, že vzhľadom k rodinným pomerom a veku maloletej sa mu nejaví vhodné, aby maloletá P. navštevovala svojho otca vo výkone trestu odňatia slobody. Poukázal na vyjadrenie matky, ktorá uviedla, že maloletá môže otca vo výkone trestu navštíviť v období, kedy bude na základe svojho veku a rozumových schopností schopná porozumieť danej situácii. Preto navrhol styk maloletej s otcom neupravovať a nechať toto na dohode rodičov.

5. Otec k vyjadreniu matky na jeho odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie uviedol, že matka už priznáva, že maloletá bola za ním vo výkone trestu na návšteve a preto sa tvrdenia matky, ktorá pred súdom prvej inštancie uvádzala, že maloletá otca nepozná, javia ako nedôveryhodné, účelové a nepravdivé. Tieto vyjadrenia si pritom osvojil konajúci súd prvej inštancie. Z postoja matky je zrejmé, že táto nemá záujem, aby sa otec akokoľvek podieľal na výchove maloletej P.. Pri pokusoch o telefonické spojenie matka telefonáty otca ruší ale na volania vôbec nereaguje a nebol ani ochotná vyhovieť rodičom otca, ktorí chceli maloletej zaželať v „mene otca pekné narodeniny a odovzdať darčeky. Styk maloletej s otcom preto nie je možné ponechať na dohodu rodičov ako to navrhuje kolízny opatrovník maloletej.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok /ďalej len „CMP“, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len „CSP“/ a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie podľa § 391 ods. 1 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z nasledovných dôvodov:

7. Civilný sporový poriadok /ktorý sa v zmysle § 2 ods. 1 CMP použije aj na konania podľa CMP, teda aj na konania vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti ako je toto/ umožňuje účastníkovi konania podať odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie len z dôvodov, ktoré sú taxatívne uvedené v § 365. V danej veci odvolateľ uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP a namietal, že súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V prípade, že odvolací súd zistí naplnenie takéhoto uplatneného odvolacieho dôvodu a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, ide o dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

8. O procesnú vadu v zmysle uvedených zákonných ustanovení spočívajúcu v nesprávnom procesnom postupe konajúceho súdu vedúcemu k porušeniu práva na spravodlivý proces ide vtedy ak súd v priebehu konania neumožní účastníkovi realizovať je zákonom priznané procesné práva. Takýmto právom účastníka súdneho konania je aj jeho právo na prejednanie veci v jeho prítomnosti / podľa čl.48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom/.

9. Ústavou Slovenskej republiky zaručené právo osobnej prítomnosti účastníka na súdnom konaní Civilný mimosporový poriadok zabezpečuje tak, že ukladá súdu, ak nie je ustanovené inak, aby na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná /čl. 8 a § 33 CMP/. Predvolanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať /§ 33 ods. 2 CMP/. Je potom na účastníkovi, či svoje právo využije, teda či sa pojednávanie zúčastní alebo nie. Ak sa riadne predvolaný účastník neustanoví na pojednávanie súd podľa § 180 CSP rozhodne, či sa pojednávanie bude konať v jeho neprítomnosti. O konaní pojednávania aj bez prítomnosti riadne predvolaného účastníka môže konajúci súd spravidla rozhodnúť vtedy, ak tento účastník neospravedlní svoju neprítomnosť včas a závažnými okolnosťami, pričom konajúci súd musí vždy prihliadať na to, aby svojím procesným postupom neznemožnil účastníkovi realizáciu jeho procesných práv v miere, ktorá predstavuje porušenie práva účastníka na spravodlivý proces.

10. Aj účastník konania, ktorý je vo výkone trestu, má právo byť riadne predvolaný na súdne pojednávanie, má právo na dostatočnú prípravu na pojednávanie a právo predniesť alebo doplniť svoje návrhy, zhnúť ich a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci. V zmysle § 47 ods. 2 vyhlášky 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy osoby vo výkone trestu odňatia slobody alebo vo väzbe sa predvolávajú prostredníctvom ústavu na výkon trestu odňatia slobody alebo ústavu na výkon väzby so žiadosťou o ich predvedenie. Ak je predvolaná osoba vo väzbe v inej veci, treba k žiadosti pripojiť písomný súhlas príslušného prokurátora alebo predsedu senátu s predvedením.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že v predmetnej veci súd prvej inštancie prejednal vec na dvoch pojednávaniach, dňa 22.07.2016 a dňa 27.09.2016. Na pojednávanie dňa 22.07.2016 súd prvej inštancie otca maloletej predvolal cestou ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa otec v tom čase nachádzal. Následne otec požiadal písomným podaním súd prvej inštancie o zabezpečenie eskorty na uvedený termín pojednávania, čomu súd prvej inštancie vyhovel, ústav o eskortu požiadal a otec sa tak mohol zúčastniť pojednávania pred súdom, kde bol aj vypočutý. Toto pojednávanie, 22.07.2016, bolo odročené bez rozhodnutia vo veci na ďalší termín, 27.09.2016, ktorý vzali prítomní otec a kolízny opatrovník maloletej P. na vedomie. Matku maloletej súd prvej inštancie na uvedený termín pojednávania predvolal riadne a včas písomne. Na pojednávanie dňa 27.09.2016 sa nedostavili ani matka ani otec maloletej, len kolízny opatrovník a za jeho prítomnosti súd prvej inštancie vec prejednal, vykonal dokazovanie oboznámením obsahu listín, a vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom.

12. Odvolací súd nepovažuje uvedený procesný postup súdu prvej inštancie v súvislosti s pojednávaním vo veci dňa 27.09.2016 za správny. Ako už bolo uvedené, osoby vo výkone trestu odňatia slobody, ako v tomto prípade otec maloletej, sa predvolávajú prostredníctvom ústavu na výkon trestu odňatia slobody alebo ústavu na výkon väzby so žiadosťou o ich predvedenie. Aj keď odvolací súd nespochybnuje, že takáto osoba nemusí byť priamo predvolaná, ale môže vziať termín pojednávania na vedomie pri

inom úkone súdu /napríklad pri predchádzajúcom pojednávaní ako v tomto prípade/, je povinnosťou konajúceho súdu požiadať o predvedenie takejto osoby z ústavu na výkon trestu odňatia slobody na pojednávanie. Tomuto postupu je možné vyhnúť sa len v prípade, že by osoba vo výkone trestu sama odmietla svoje predvedenie na termín pojednávania a súhlasila by s pojednávaním vo svojej neprítomnosti. Bolo preto povinnosťou súdu prvej inštancie, aby buď priamo požiadal príslušný ústav o predvedenie otca maloletej na pojednávanie dňa 27.09.2016, alebo, aby dopytom u otca maloletej na pojednávaní dňa 22.07.2016 zistil, či má záujem o účasť na pojednávaní, teda o svoje predvedenie naň, alebo môže súd pojednávať v určenom termíne bez jeho prítomnosti. Konajúci súd sa pritom nemôže spoliehať na aktivitu samotnej osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody, že táto bude žiadať ústav alebo súd o svoje predvedenie na pojednávanie, jedine, že by predtým túto osobu o takejto možnosti riadne poučil. Uvedené však z obsahu spisu v predmetnej veci nevyplýva a preto musí odvolací súd hodnotiť procesný postup súdu prvej inštancie pri predvolávaní otca maloletej P. na pojednávanie dňa 27.09.2016 ako nesprávny, majúci za následok znemožnenie realizácie procesných práv otca maloletej ako účastníka konania v miere, ktorá predstavuje porušenie práva účastníka na spravodlivý proces.

13. Aj keď uvedené závery postačujú pre zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a vrátenie veci na ďalšie konania a nové rozhodnutie, odvolací súd cíti povinnosť vyjadriť sa aj k meritu veci samotnej. Súd prvej inštancie zamietol návrh otca na úpravu styku s maloletou P. s odôvodnením, že určenie styku maloletej s otcom nie je v záujme maloletej, ktorá maloletá nedovŕšila ešte ani tri roky, maloletá otca nepozná a doteraz ho nikdy nevidela a opakované návštevy prostredia väzenia s najprísnejším režimom nie sú vhodné pre dieťa v takom útlom veku. Maloletá sa preto bude musieť najprv primeraným spôsobom dozvedieť, kto je jej otec a kde sa v súčasnosti nachádza. Bude preto potrebné vyčakať, kým s pribúdajúcim vekom dosiahne takú rozumovú a vôľovú vyspelosť, že bude schopná uvedené skutočnosti pochopiť a primerane akceptovať. V súčasnosti by však podľa názoru súdu návštevy otca vo výkone trestu mohli ohroziť duševný a citový vývin maloletej.

14. Odvolací súd sa po preskúmaní veci domnieva, že pre uvedené závery nemal súd prvej inštancie dostatočný skutkový základ zistený vykonaným dokazovaním. Zamietnutie návrhu rodiča na úpravu styku predstavuje výrazný zásah do rodičovských práv i do práv maloletého dieťaťa. Takéto rozhodnutie musí byť vždy náležite zdôvodnené a založené na dôkladnom a všestrannom preskúmaní rozhodujúcich okolností. Tak tomu v danej veci nebolo. Súd prvej inštancie svoje závery o tom, že určenie styku otca s maloletou nebude v záujme maloletej nezaložil na objektívnom zistení rozhodujúcich skutočností. Nezistoval, či maloletá skutočne otca a jeho rodinu nepozná a z akého dôvodu je tomu tak, nevyžiadala si odborné posúdenie vplyvu možného stretávania sa maloletej s otcom na výchovu a zdravý vývoj maloletej P. z hľadiska osobnosti otca i prostredia možného styku, ani odborné posúdenie neumožnenia styku otca s maloletou na výchovu a zdravý vývoj maloletej P.. Konajúci súd prvej inštancie preto nemohol objektívne posúdiť, či úprava styku otca s maloletou P. je alebo nie je v záujme maloletého dieťaťa.

15. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie podľa § 391 ods. 1 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie vykoná dokazovanie za účelom zabezpečenia si dostatočného a objektívneho podkladu pre svoje rozhodnutie o návrhu otca na úpravu styku otca s maloletou Adelou ako je vyššie uvedené a predvolania otca na ďalšie pojednávania vo veci bude realizovať spôsobom zabezpečujúcim právo otca maloletej ako účastníka konania na spravodlivý súdny proces.

16. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania /§ 396 ods. 3 CSP/.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu

na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).